

କରୁଣା

କୃତ୍ରିମ ବି ରକ୍ତଦାନ କରନ୍ତୁ

ଅନ୍ୟତମ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ଲାଗି କେବଳ ମଣିଷ ରକ୍ତଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସବୁଠାରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରାଣୀ କୁକୁର ବି ରକ୍ତଦାନ କରି ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । କୁକୁରକଠାଠାରୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟ କୁକୁର ଏବଂ ବିଲେଇଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିପାରେ । ଏପରିକି ବୁଲ୍ କୁକୁରକଠାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିବ । ପଶୁ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ, ମଣିଷ କପରି କୁକୁରଙ୍କ ରକ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ଲେଟଲେଟସ୍, ପ୍ଲାଜମା, ଆରବିସି, ଡିଏଲ୍‌ଏ ରହିଥାଏ । ଏମାନଙ୍କର ଚିନିପ୍ରକାର ଗ୍ରୁପ୍, ରହିଛି-ଟି, ଓ, କି । ମଣିଷ ରକ୍ତ ପୁଲନାରେ କୁକୁର ରକ୍ତ ଅଧିକ ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ୬ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇପାରେ । କୌଣସି ରୋଗ ତଥା ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ସମୟରେ କୁକୁରକୁ ରକ୍ତ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଲାଗୁତର ଜର୍ମାନ ଶେପର୍ଡ୍ ଏବଂ ଡୋବରମ୍ୟାନ ପରି କୁକୁର ପ୍ରାୟତଃ ଏନିମିଆ ର ଶିକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ରକ୍ତ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷକୁ ୭ ବର୍ଷ ବୟସର କୌଣସି ସୁସ୍ଥ କୁକୁର ରକ୍ତଦାନ କରିପାରିବେ । ଅନେକ ଗୋଟିଏ କୁକୁର ୧ ଯୁନିଟ୍ ବା ୩୫୦ ମିଲି ରକ୍ତଦାନ କରିପାରେ । ଅଧିକ ରକ୍ତଦାନ କରିବାର ୪୫ଦିନ ଯାଏ କୁକୁରଠାରୁ ଆଉ ରକ୍ତ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନେକ ସମୟରେ ଦୂର୍ଘଟଣାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ହସପିଟାଲ ଆସିଥିବା ବୁଲ୍ କୁକୁର ଚିକିତ୍ସା ପରେ ସେହିଠାରେ ରହିଯାନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ସେମାନେ ରକ୍ତଦାନ କରି ବହୁ ଦାମୀ ପୋଷାକୁକୁରଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତି ।

ମିଠା ପୁରି

ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ: କ୍ଷୀର, ଘିଅ, ମଇଦା, ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ହୋଇଥିବା ଚିନି, ତେଲ, ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ହୋଇଥିବା ନଡ଼ିଆ, ଗୁଜରାଟି ଗୁଣ୍ଡ

ହୋଇଥିବା ନଡ଼ିଆ, ଗୁଜରାଟି ଗୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଘିଅ ପକାଇ ଭଲ ଭାବରେ ଗୋଳାନ୍ତୁ । ପରେ ଏଥିରେ କ୍ଷୀର ପକାଇ ଭଲ ଭାବରେ ଚକଟି ଦିଅନ୍ତୁ । ଚକଟା ହୋଇଥିବା ମଇଦାକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତୁ । ପରେ ମଇଦାକୁ ବାହାର କରି ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୋଳା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପୁରି ସାଇକରେ ବେଲନ୍ତୁ । ଏବେ କରେଇରେ ତେଲ ଗରମ କରନ୍ତୁ । ସେଥିରେ ବେଲା ହୋଇଥିବା ପୁରିକୁ ପକାନ୍ତୁ । ପୁରି ଚିକେ ଫିକା ନାଲି ରଙ୍ଗରେ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଣନ୍ତୁ । ଏହା ପରେ ଏହାକୁ ଏକ ଆଳିରେ ବାହାର କରି ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା ମିଠା ପୁରି ।

ଉତ୍ତମ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଭୋଜନର ଆବଶ୍ୟକତା

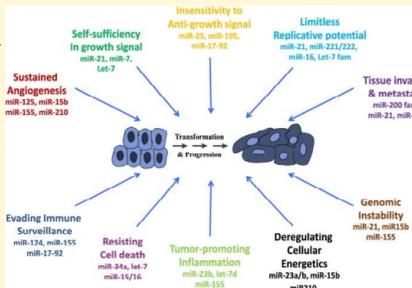

ସିଝା ଚରକାରି ମଧ୍ୟ ଖାଇପାରିବେ । ଏହା ସହ ଆପଣ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଚା ଓ କଫି ପିଇଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି କୁପ୍ରଭାବ ପଡ଼େନାହିଁ । ଅନ୍ୟପାଖେ ସକାଳର ଆରମ୍ଭ ଯଦି ଗୋଟିଏ କଦଳୀ ଖାଇ ଥିବା ପୁରୁ ସାକାତରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ତାହା ବି ଉତ୍ତମ । ରାତିବେଳା ଭୋଜନ ଠିକ୍ ମଧ୍ୟରେ କରିବା ଉଚିତ । କାରଣ ଏପରି କଲେ ଶାନ୍ତ ହଜନ ହେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ମିଳିଥାଏ । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଲୋକେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ହିଁ ରାତ୍ରିଭୋଜନ ଶେଷ କରୁଥିଲେ । ଏହା ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ନାରୋଗ ଓ ସୁସ୍ଥ ଜୀବନଶୈଳୀର । ରାତି ଭୋଜନରେ ଅଧିକ ତେଲମସଲା ନ ଖାଇ ହାଲକା ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ । ଭୋଜନର ଠିକ୍ ପରେପରେ ଶୋର ନଯାଇ କିଛି ଚଳାଢ଼ୁଳା କରିବା ଉଚିତ । ଦୁପହର ଭୋଜନକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ସାଲାତ, ଭାତ ଡାଲି ଓ ଚରକାରି ଖାଆନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଭୋକ ଲାଗିଲେ ଏଣ୍ଟିଚେନ୍ସ ନ ଖାଇ ବରଂ ବାଦାମ ଭଜା, ଚୁଆ ଭଜା ଇତ୍ୟାଦି ଜଳଖିଆ ଖାଇବା ଉଚିତ । ଏତ ସୁସ୍ଥ ଜୀବନଶୈଳୀ ନିମନ୍ତେ ଏସବୁ ଭୋଜନର ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଦୈନିକ ନିଜ ଖାଦ୍ୟରେ ଗାଈର, ଚୋରୋଲି, ପୁଲକୋବି, ବିଟ୍, ବିଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି ସାମିଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ଏସବୁ ପରିବା ସହଜରେ ହଜନ ହେବା ସହ ଶରୀରକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିମାଣରେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଥାଏ ।

କ୍ୟାନସର ପାଇଁ କେମୋ-ଥେରାପିର ବିକଳ

ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ଉପଲବ୍ଧି ହାସଲ ହୋଇଛି । କ୍ୟାନସର ଚିକିତ୍ସାରେ କେମୋଥେରାପିର ବିକଳ ସଂଧାନ କରିଛନ୍ତି ବୈଜ୍ଞାନିକ । ପ୍ରଥମେ ମୂଷାଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ସଫଳତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ମାନବ ଶରୀରରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିବ । ୧୧ଜଣ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଦଳ ଆମେରିକାର କୁଲୁଲ୍ୟାଣ୍ଡ କ୍ଲିନିକରେ ଏହି ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଗବେଷଣା ଦଳର ମୁଖ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡ. ଯଜ୍ଞ ଲି କହିଛନ୍ତି କ୍ୟାନସର ସେଲ୍ ଦୀର୍ଘଦିନ ଶରୀରରେ ରହିବା ପରେ ଡ୍ୟୁମର୍ ରୂପ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଶରୀରରୁ ଡ୍ୟୁମର୍ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ କେମୋଥେରାପି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମୟରେ କ୍ୟାନସର ସେଲ୍ ସାଂଗକୁ ପାଖରେ ଥିବା ଭଲ ସେଲ୍ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ନକରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ରୋଗୀକୁ ପ୍ରବଳ ଯତ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଗବେଷଣା ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାପଡ଼ିଛି ମାଇକ୍ରୋ ଆରଏଏଏ ଏର୍ଥାଏ ଅପରାଆର -୨୧ ନର୍ମାଲ୍ ସେଲ୍‌କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥାଏ । ଯଦ୍ଵାରା କ୍ୟାନସର ସେଲ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଆହୁରି ପ୍ରକାଶଗାମୀ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ - ୨୧କୁ ପ୍ରଭାବହୀନ କରିବାକୁ ଏକ ଆଣ୍ଟି ସେଲ୍ ଚିଆରି କରି ତାକୁ ମୂଷାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା ମୂଷାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ଡ୍ୟୁମର୍ ଧୀରେଧୀରେ ଛୋଟ ଆକାର ହେବା ସହ ଏହାକୁ ଭାବେ ଭଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ଗବେଷଣା କୁଲୁଲ୍ୟାଣ୍ଡ କ୍ଲିନିକରେ ଚାଲିଥିଲା । ମାନବ ଶରୀରରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଆଉ ଦଶବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିବ ବୋଲି ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

ଖାଇବା ପରେ ନିଦ ଲାଗେ କାହିଁକି ?

ବହୁତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ପରେ ନିଦ ଆସିଥାଏ । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା । ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲା ପରେ ଶରୀରରେ ପାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇଥାଏ, ଫଳରେ ଶରୀରରେ କିଛି କେମିକାଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସବୁ ସମୟ ଖାଇବା ପରେ ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ନିଦ ଲାଗିଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଏକ ଖରାପ କଥା । ଏହାଦ୍ଵାରା ଶରୀର ଉପରେ କୁପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ବିଶେଷତଃ କିମ୍ବା ତାହାର ସହ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ । ଆମ ପେଟ ଖାଦ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ନିଦ ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର କାରଣ ବହୁତ ପ୍ରକାର ଥାଏ । ଯେପରି କେହି ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା, କିପରି ଖୋଇବା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି । ଶରୀର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଖାଦ୍ୟରୁ ମିଳେ । ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ପରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ପରେ ଶରୀର ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଶରୀର ଖାଦ୍ୟର ପରିଣତ କରାଯାଏ । ଏହି ଗୁଣ୍ଡକାଳ ପରେ ଶକ୍ତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ । ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ପରେ ଶରୀରରୁ ଆମିଲିନ, ଗ୍ଲୁକୋଜେନ୍ ଏବଂ କୋଲେଷ୍ଟେରୋଲିନ୍ ନାମକ କେତେକ ହରମୋନ୍ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ହରମୋନ୍‌କୁ କୋଷ ଶକ୍ତିରେ ପରିଣତ କରାଯାଏ । ଏହି ସମୟରେ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ସେରୋଟୋନିନ୍ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ନିଦ କରାଇଥାଏ । ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ଏହିପରି ପାଚନ କରିଥାଏ, କିନ୍ତୁ କେତେକ ଗରିଷ୍ଠ ଖାଦ୍ୟରେ ପ୍ରୋଟିନର ପରିମାଣ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ନିଦ ଲାଗିଥାଏ । ଯେପରି ଭାତ, ମାଂସ, ଛେନା, ଅଣ୍ଡା, ଚିକ୍, ମାଛ, ସୋୟାବିନ୍ ଆଦି । ସେଥିପାଇଁ ଏହିପରି ଗରିଷ୍ଠ ଖାଦ୍ୟ କମ୍ ଖାଇବା ଉଚିତ ।

ବୟସ ମାନିଛି ହାର ! ୭୨ ବର୍ଷରେ ରାଧାମଣି ଚଳାଉଛନ୍ତି ଲରି, ବସ୍, ଜେସିବି, କ୍ଲେନ୍, ଟ୍ରେଲର, ରୋଡ୍ ରୋଲର ଭଳି ୧୧ ପ୍ରକାରର ଭାରୀଯାନ

ବୟସ ହାର ମାନିଛି କୋଟିର ୭୨ ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ରାଧାମଣି ଆମ୍ଭଙ୍କ ନିକଟରେ । ୭୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଧାମଣି ଚଳାଉଛନ୍ତି ଲରି, ବସ୍, ଜେସିବି, କ୍ଲେନ୍, ଟ୍ରେଲର, ଫର୍କଲିଫ୍ଟ, ରୋଡ୍ ରୋଲର, ବୁଲ୍ ଚଳିଆ ଯାନ, ଅଟୋ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ୧୧ ଚଳିଆ ଯାନ ସମେତ ୧୧ ପ୍ରକାରର ଭାରୀଯାନ । ଗାଡ଼ି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଲାଇସେନ୍ସ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ବିଭିନ୍ନ ସଫଳତାର ଅଧିକାରିଣୀ ହୋଇ କୋଟିର ଥୋପମ୍‌ପାଟିର ରାଧାମଣି ଆମ୍ଭା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବୟସ କଦାପି କୌଣସି ଜିନିଷ ପାଇଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ । ୭୨ ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ରାଧାମଣି ଆମ୍ଭା ପ୍ରଥମେ ୧୯୮୧ରେ କାର ଚଳାଇବା ଶିଖୁଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ ଆରମ୍ଭ ଥିଲା । ପରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଡ୍ରାଇଭିଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଖର ସାକାର କରିଥିଲା । ସେ ଲରି, ବସ୍, ଜେସିବି, କ୍ଲେନ୍, ଟ୍ରେଲର, ଫର୍କଲିଫ୍ଟ, ରୋଡ୍ ରୋଲର, ବୁଲ୍ ଚଳିଆ ଯାନ, ଅଟୋ ଏବଂ ଶେଷରେ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ଉତ୍ପାଦ ପରିବହନ କରୁଥିବା ବିପଦଜନକ ଯାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ୧୯୮୧ରେ ତାଙ୍କ ସାମାଜିକ ଶିଖିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ପରେ ରାଧାମଣିଙ୍କର ଏହି ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସାମାଜିକ ୧୯୭୦ ଦଶକରେ କୋଟିରେ ଏ-କେନ୍ ନାମରେ ଏକ ଡ୍ରାଇଭିଂ ସ୍କୁଲ ଚଳାଉଥିଲେ । ୨୦୦୪ରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଧାମଣି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ଏକ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ କେଉଁକେ ଭାରୀଯାନ ପାଇଁ ଡ୍ରାଇଭିଂ ଲାଇସେନ୍ସ ? ସ ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ତାଲିମ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆଇନଗତ ଯୁକ୍ତ ଲଢି ଏପରି ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ରାଧାମଣିଙ୍କ ସାମାଜିକ ରାଧାମଣି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରୀଯାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ପାଇବା ପାଇଁ ସେ କେଉଁକେ ପ୍ରଥମ ତାଲିମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଧାମଣି କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଏକ ଚାରିଚକିଆ ଯାନ ଚଳାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲି । କାରଣ ମୋ ସାମାଜିକ ଏଥିରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ । ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଡ୍ରାଇଭିଂ ସ୍କୁଲ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଆମକୁ ଏକ ଭାରୀଯାନ ଲାଇସେନ୍ସ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା, ଏବଂ ଏହି କ୍ରମରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପାଇଲି । କେଉଁକେ ଏକ ଭାରୀଯାନ ଡ୍ରାଇଭିଂ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିବାର ମୁଁ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏହା ମୋ ନାମରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ରାଧାମଣି ଆମ୍ଭା କହନ୍ତି, ମୁଁ ୨୦୧୪ରେ ରୋଡ୍ ରୋଲର, ଟ୍ରାକ୍ଟର, କ୍ଲେନ୍ ଏବଂ ଫର୍କଲିଫ୍ଟ ଯାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ପାଇଲି ।

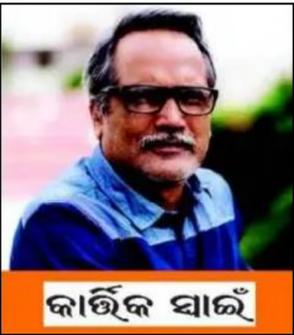
ଗାରି ଦଶନ୍ଧି ପୂର୍ବେ, ତାଙ୍କୁ ଏ ପେସାରେ ଦେଖି ଲୋକେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଆଜି, ଅନେକ ଲୋକ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଶୁଣିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଆଜି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରେରଣା ପାଲଟିଛି । ରାଧାମଣି କହିଛନ୍ତି ଯେ କେହି ବି ତଳାଭାଗ ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ଡ୍ରାଇଭିଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଚାଲିଥିବା ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି । ଏହା ସାମାଜିକ ଯେ ଅନେକ ମହିଳା ଆଜି ଡ୍ରାଇଭିଂକୁ ଏକ ଉନ୍ନତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଡ୍ରାଇଭିଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ବଡ଼ ବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପରେ ରାଧାମଣି ଆମ୍ଭା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଟୋମୋବାଇଲ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ ଡିପ୍ଲୋମା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଦେଖି କରୁଛନ୍ତି ।

ଧୂଳି ପୂତି ଧୂଳି

ଆମ କୁନାକୁନିକ ଆପଣା ପୃଥିବୀ ୫ ଶନିବାର, ୦୫ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୨

କାର୍ତ୍ତିକ ସାଇ

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପାଳ୍ପ)

“ପିଲାମାନେ, ଆମେ ରାମାୟଣର ପୁରାଣକାଣ୍ଡ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ” ମିନା ଅପା ରାମାୟଣ କଥା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

‘ସୁଗ୍ରୀବଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଇ ବାନର ସେନାପତିମାନେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରେ ମାତା ସୀତାଙ୍କୁ ଠାବ କରିବାକୁ ବାହାରିଗଲେ । ହନୁମାନ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଖୋଜରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଲେ । ଶେଷରେ ସେ ଦକ୍ଷିଣରେ ଥିବା ସମୁଦ୍ର କୂଳକୁ ଆସିଲେ ଓ ସମୁଦ୍ର ଆଡ଼କୁ ଅନେଇ ରହିଲେ ।

ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ରକୁ ଦେଖି ବାନ ହନୁମାନ ଭୟଭୀତ ହେଲେନି, ମାତ୍ର ସମୁଦ୍ରକୁ କିପରି ଲାଘିବେ ସେଇ କଥା ଚିନ୍ତା କଲେ । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ହନୁମାନ ନିକଟସ୍ଥ ମହେନ୍ଦ୍ର ଗିରି ଶିଖରକୁ ଗଲେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ସେ ନିଜର କାୟା ବିସ୍ତାର କଲେ ।

ମିନା ଅପାଙ୍କ ରାମାୟଣ ରୁଚି (୬୧)

ହନୁମାନଙ୍କ ଲଙ୍କା ଅଭିଯାନ

ଆକାଶରେ ଉଡ଼ି ପାରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିଲାବେଳେ ତଳେ ଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନେ ତରୁଥିଲେ ଓ ଅନେକ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ସେଥିଲାଗି ଦେବରାଜ ଇନ୍ଦ୍ର ପାହାଡ଼ ପର୍ବତମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ହେବନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ମିନିକା ପର୍ବତ ଓ ସେ ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ଆସି ଗଲେ । ପ ନ କ ର ଥି ଲେ । ହ ନୁ ମାନ କ ର ବିଶ୍ରାମ ଦରକାର ଥିଲାବେଳେ ସେ ସମୁଦ୍ର ବାହାରକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ହନୁମାନ ପର୍ବତ ଉପରେ କିଛି ସମୟ ବିଶ୍ରାମ ନେଇଥିଲେ ।

ହନୁମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ତାଙ୍କ

ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ସେ ଆକାଶକୁ ଲମ୍ପ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଥିଲା ଲଙ୍କା ଦ୍ଵୀପ ଓ ସେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଆଦେଶ ବହନ କରି ଶୂନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଉଡ଼ୁଥିଲେ ।

ବୀର ହନୁମାନଙ୍କ ଲଙ୍କା ଯାତ୍ରା ପୁରମ ନଥିଲା । ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଉଡ଼ୁଥିଲା ବେଳେ ଅନେକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ଦରକାର ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପୁଷ୍ପରେ ବିଶ୍ରାମ ଦେଉଥିଲେ ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ଲୁଚିଥିବା ମୈନିକା ପର୍ବତ ।

ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ ପୁରାଣ କାଳରେ ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ଥିଲା ଓ ସେମାନେ

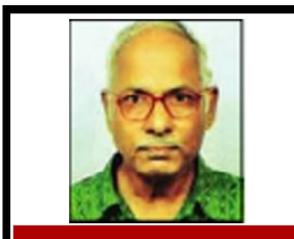
ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ଏକ ରାକ୍ଷସୀ ସିଂହକା ବାସ କରୁଥିଲା । ସେ ଆକାଶ ପଥରେ ଯାଉଥିବା ଜୀବଙ୍କୁ ଛାୟାକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଆଣି ଭକ୍ଷଣ କରୁଥିଲା । ଆକାଶ ପଥରେ ଗତି କରୁଥିବା ହନୁମାନଙ୍କ ଛାୟା ଦେଖି ସେ ଭାରି ଖୁସି ହେଲା ଯେ ଏକ ବଡ଼ ଜୀବକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ସେ ହନୁମାନଙ୍କୁ ଗିଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ତତ୍ପର ହନୁମାନ ନିଜକୁ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର କରିଦେଲେ ଓ ସିଂହକା ପେଟକୁ ଯାଇ ତା’ପେଟକୁ ଚିରି ବାହାରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ । ସଂଗେ ସଂଗେ ସିଂହକାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ସମୁଦ୍ର କଳରେ ପଡ଼ି ରହିଲା ।

ସିଂହକାକୁ ବଧ କରି ଆକାଶମାର୍ଗରେ ହନୁମାନ ଉଡ଼ିଗଲେ ଓ ଅତିରେ ଲଙ୍କା ନଗରୀର ଉପାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଏକ ପର୍ବତ ଉପରେ ରହି ଲଙ୍କା ନଗରୀର ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ । ଲଙ୍କାର ଶୋଭା ଦେଖି ସେ ବିସ୍ମିତ ହେଲେ । ଲଙ୍କା ନଗରୀ ବେଶ୍ ସମୃଦ୍ଧ ଥିଲା । ତାର ଶୋଭା ଓ ସମୃଦ୍ଧି ଦେଖି ହନୁମାନ ବିସ୍ମିତ ହେଲେ । ସଂଧ୍ୟା ହୋଇ ଆସିଲା । ହନୁମାନ ଜାଣିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଛଦ୍ମ ବେଶରେ ରାତିରେ ଲଙ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଏକ ଛୋଟ ମାଙ୍କଡ଼ ହୋଇ ରାତିରେ ପ୍ରାଚୀର ତେଇଁ ଲଙ୍କା ନଗରୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ଲଙ୍କାର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ଲଙ୍କିନୀ ହନୁମାନଙ୍କର ଛଦ୍ମ ବେଶକୁ ଜାଣିପାରିଲେ ଓ ସେ ସଂଗେ ସଂଗେ ହନୁମାନଙ୍କର ସାମ୍ନା କଲେ । ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ହନୁମାନ ଲଙ୍କିନୀକୁ ଧରାଶାୟୀ କଲେ ଓ ଲଙ୍କା ନଗରୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ଆଜି ରାମାୟଣ କଥା ଏଇଁ ରଖିବା । ଏତିକି କହି ମିନା ଅପା ରାମାୟଣ କଥା ସାରିଲେ ।

(କ୍ରମଶଃ)
+ମୋ: ୯୯୮୦୩୦୦୭୫୧

ନଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

ରାମପୁରରେ କେଶବ ବୋଇଲେ ପିଲାଟିଏ । ରହୁଥାଏ ବାପା ବୋଉ ସହିତ । ବାପାବୋଉର କୋଡପୋଛା ପୁଅ କେଶବ । ଖୁବ୍ ଗୋଲବନ୍ଦରେ ବଢିଥାଏ । ହେଲେ ସେ ଖୁବ୍ ଏକଜିଦିଆ ଓ ବଦରାଗୀ । ନାକ ଉପରେ ରାଗ । କଥା କଥାକେ ମୁଣ୍ଡକୁ ତାର ପିତ ଚହୁଡ଼ିଯାଏ ।

ଦିନକର କଥା, ବୋଉ ତାପାଇଁ ଦୁଆ ପେଣ୍ଡୁଟିଏ ବିଦେଶକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା । ଆଖିଦେଖି ପେଣ୍ଡୁଟି ଖୁବ୍ ଦାମିକା । ବୋଉ ତାକୁ ଘେହରେ କୋଳେ ନେଇ କହିଲେ - ନେ ଏ ପେଣ୍ଡୁଟି, ଆଜିଠୁ ତୁ ଏଥିରେ ଖେଳିବୁ । କେଶବ ଖୁସିରେ ଗର୍ବ ଗର୍ବ ହୋଇ ବୋଉ ହାତକୁ ସେତାକୁ ନେଲା । ଘରର ଏକ ପୁରୁଣିଆ କାଗାରେ ବେଶ୍ ଯତନର ସହିତ ସାରି ରଖିଲା । କିନ୍ତୁ ସେଇଦିନୁ ସେ ପୁରୀରୁ ଭାବେ ବଦଳିଗଲା । ବାଟପାଟରେ ଗଲାବେଳେ ଉପରମୁହାଁ ହୋଇ ଛାତିକି ଫୁଲେଇ ଚାଲିଲା । ଏବେ ସେ ଆଉ ସାଜସଜାଣି ସହ ଖେଳିଲା ବି ନାହିଁ । ଦାମିକା ପେଣ୍ଡୁରେ ଖେଳିଲା ଏକାଏକା ।

ଉଦ୍ଧତ କେଶବ

ଗାଁରେ କେହି ଜଣେ ସାଜ ଯଦି ତା ସହିତ ଖେଳିବା ପାଇଁ କରୁଥିଲା ସେ ଅଭଦ୍ର ଭାଷାରେ ଏଣୁତେଣୁ କଣ କହି ମୁହେଁମୁହେଁ ମନାକରି ଦେଉଥିଲା । ଦିନେ ସବୁ ପିଲା ଏକଜୁଟ ହୋଇ ତାକୁ ଚିତେଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସକ୍ଷିର୍ଷ ଏକସ୍ଵରରେ କହିଲେ -ତୋ ପେଣ୍ଡୁଟି ଭାରି ନିକୋରିଆ । ଦେଖାଯୁଅନ୍ତୁ କଣାକଣା । ବହୁତ ଜଳକି ବେଲୁନ ଭଳି ଫାଟିଯିବ । ଏଇ ପଦକ କଥାରେ କେଶବ ରାଗିପାଟି ନିଆଁବାଣ ହୋଇଗଲା । ତମତମ ହୋଇ ବାଜି ମାରିଲା । କହିଲା-ହେଉଛି ଦେଖ ଏ ଟ୍ରକକୁ । ଯାଉ ଚକ ତଳେ ପ୍ରତିଟି ପିଲା ଜଣକ ପରେ କଣେ ନିଜ ପେଣ୍ଡୁକୁ ରଖନ୍ତୁ । ଟ୍ରକଟି ଗତିଲା ପରେ ଯାହାର ପେଣ୍ଡୁଟି ଅକ୍ଷତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ତାର ଜିତାପତ ହେବ । ଏତକ କହି କେଶବ ଆଗ ତା ସୌଖୀନ ପେଣ୍ଡୁଟିକୁ ଟ୍ରକତଳ ତଳେ ରଖିଦେଲା । ଗାଡିଟି ଯେମିତି ଗତିଯାଉଛି ତା ବଳିଟି ତୋ ଜିନା ଫାଟିଗଲା । ତଉଲତାଉଲ ବଳିଟି ଚୁକ୍ତା ଚୁକ୍ତା ହୋଇ ଏଣେତେଣେ ଖେଳେଇ ହୋଇପଡିଲା । କେଶବ ଭୋ ଭୋ ହୋଇ କାନ୍ଦିଲା ରାହାଧରି । କାନ୍ଦୁଣୁମାନ୍ଦୁଣୁ ହୋଇ ଘରକୁ ଚାଲିଗଲା । ତା କାନ୍ଦୁଣୁ ମୁହଁକୁ ଦେଖି ବୋଉର ଦୟା ଆସିଲା । ବୋଉ ତାକୁ ବୋଧଦେଇ କହିଲେ -ତୁ ଆଉ କାନ୍ଦନା, ତୋ କଥା ମୁଁ ବୁଝୁଛି । ପରଦିନ ବୋଉ ପାଖ ବଜାର ଗଲେ । ଏଥରକ ତା ପାଇଁ ବାମାପେଣ୍ଡୁ ନୁହେଁ,

ବନ୍ଦ ଅତି ମାମୁଲି ପେଣ୍ଡୁଟିଏ କିଣିକି ଆଣିଲେ । ତାହାତରେ ଧରାଉଦେଇ କହିଲେ -ଏଣିକି ତୁ ଏଇଗାରେ ଖେଳିବୁ । ଏବେ ତା ଗରବ ରୁନାହେଲା । ଆଉ ସେ ନିଜେ ଏଥିପାଇଁ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖ କଲା ।

+ଓସାର ସିଟି, ପୂର୍ବ ନ-୪୫୪, କେନ ନ-୯, ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଗର କେନାଲ ରୋଡ, ଭୁବନେଶ୍ଵର ମୋ-୯୪୩୮୩୩୨୧୩୮

ମୃତ୍ୟୁ ଲହଡ଼ି

ଯେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ର ତଟାଶର ନିକଟରେ ବା ତଳେ ଲୁକିପି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ବିଶାଳ ଜଳବାଣୀର ଦେଉଳ କୁଳ ଆଡ଼କୁ ମାଡିଆସେ ତାକୁ ସୁନାମା କହିଥାଏ । ଏହା ସମୁଦ୍ର ବା ହ୍ରଦ ଆଦିରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସୁନାମା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିନାଶକାରୀ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ସୁନାମା ଚାରିପ୍ରଭରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାୟତଃ ସମୁଦ୍ର ଲହଡ଼ି ଏହାର ଶୁଖିଲ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଓ ଗଭୀର ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ଯାତ୍ରା କରେ । ଯେଉଁଠି ଲହଡ଼ିର ଉଚ୍ଚତା ବଢିଯାଏ ଓ ତା ପର କୂଳକୁ ମାଡିଆସି ମାତ୍ର ହୁଏ । ଏହି ଢେଉ ତରଙ୍ଗାୟିତ ଭାବେ ପଛକୁପଛ ଆସିଥାଏ । ଲହଡ଼ି ବା ବଡ ବଡ ଦେଉଳ ସାମ୍ନାରେ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ, ବସ୍ତୁ ପ୍ରାୟତଃ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଥାଏ । ବିମାନ ଉଡାଣ ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବେ ଘଡ଼ଘଡ଼ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେହିପରି ଶବ୍ଦରେ ଏହି ସୁନାମା ମାଡିଆସେ । ଏହି ଜଳ ଢେଉ ଏକ ବିଶାଳ ପ୍ରାଚୀର ପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ଏବଂ ବଡି

ପାଣି ଭଳି ମାଡି ଆସି ଘରଦ୍ଵାର, ପ୍ରାଚୀର, ବଡବଡ ଅଙ୍ଗାଳିକାକୁ ଭାଙ୍ଗିଦିଏ । ସୁନାମା ତରଙ୍ଗର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ କିଲୋମିଟର । ସୁନାମା ସେକେଣ୍ଡ ପ୍ରତି ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମିଟରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଓ ଘଂଟାପ୍ରତି ୭୦୦ କିଲୋମିଟରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଗତି କରିଥାଏ । ସୁନାମାଦ୍ଵାରା ସମୁଦ୍ର ପତନ ୧୦୦୫ ଉପରକୁ ଉଠିଯାଇପାରେ । ଏହା ଏକ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଚିକ୍ଵର ଘଳରେ ୭.୫ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ମ୍ୟାଗ୍ନିଚୁଡର ଭୂମିକମ୍ପ ସୁନାମା ବିଧ୍ଵସକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ଭୂକମ୍ପ ସମୁଦ୍ର ଲହଡ଼ି ଏହାର କାରଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲେହେଁ ଏହାକୁ କେହି କେହି ରେକ ତରଙ୍ଗ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ସୁନାମାତରଙ୍ଗ ଅବଧି ମିନିଟରୁ ଘଂଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ । ଏହି ଲହଡ଼ିକୁ ମୃତ୍ୟୁର ଲହଡ଼ି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସୁନାମା ହେଉଛି ଏକ ଜୀବାନୀ ଶବ୍ଦ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବନ୍ଦର ତରଙ୍ଗ । ସାଧାରଣତଃ ସୁନାମାର ପ୍ରଥମ ଲହଡ଼ି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲହଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ଦୃଢ଼ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ । କିଛି କାରବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ମତରେ ପଶ୍ଚାତ୍ୟୁଗର ଭୂମିକମ୍ପ, ସୁନାମାର ଉତ୍ପତ୍ତିରୁ ଉଦ୍ଭବ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରାଚୀର ପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ଏବଂ ବଡି

ଶୁଭନାରାୟଣ ଶତପଥୀ

ମହାସାଗରର ଅଗ୍ରବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗଠିତ ହୁଏ । ଅଗ୍ରବଳୟ ବା ଘଂଟା ଫାୟାର କହିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଗ୍ର ଉଦଗୀରଣ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ବାରମ୍ବାର ସଂଗଠିତ ହୁଏ । ଏଣୁ ଉତ୍ତର ଆମେରିକା, ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା, ଋଷିଆ, ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵୀପଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଦୁର୍ବଳ । ସୁନାମା କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁଠାରୁ ୨୭୦ କିଲୋମିଟର ଦୂରତା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ୯୯ଶତକଡା ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଯଥେଷ୍ଟ । ତାଙ୍କର ସୁନାମା କବଳକୁ ବଞ୍ଚିଯାଇପାରେ ।

+ବିଜିପୁର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ପୁରୀ ମୋ-୯୪୩୮୩୩୨୧୩୮

କବିତା

ଶୀତ କରୁଅଛି ରାଜୁତି ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସାହୁ

ଧରାଧାମେ ଏବେ ଶୀତ କରୁଅଛି ରାଜୁତି ଦିନ ଛୋଟ ଏବେ ଲମ୍ବା ଅଟେ ପରା ରାତିଟି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଆକାଶ କାକର ଝରୁଛି ସିରିସିରି ହୋଇ ହେମଳା ପବନ ବହୁଛି । ଗହୀର ବିଳରେ ଧାନକେଣ୍ଡା ପାଟି ହସୁଛି ନଦୀ ପଠାପରେ ପରିବାର ହାଟ ବସିଛି । ହଳଦିଆ ଫୁଲେ ନାହୁଁଛି ସୋରିଷ କିଆରି ଗେଣ୍ଡୁଫୁଲ ଫୁଟି ମୋହୁଅଛି ମନ ସବୁରି । ଖରା ପୋର୍ଟିବାକୁ ସକାଳୁ ଲାଗୁଛି ଗହଳି ସ୍ଵେଦ, ଗୋପି, ଗାଦର ଚାଲିଛି ବିକିରି । ସକାଳେ ସଞ୍ଜରେ ଦେହ ହାତ ଧରି ଯାଉଛି ଶୁଭଟି ଆମର ତେରିରେ ବିଶେଷ ଛାଡ଼ୁଛି । ସପନ ବାପୁତା ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ତରୁଛି ରେଜେଇ ଭିତରେ ମୁହଁକୁ ଲୁଗାଲ ପହୁଛି । ହାତେ ବାଆ ଧରି ଚାଖା ଭାଲ ଧାନ କାଢୁଛି ବୋହି ଆଣି ପୁଣି ଖଳାରେ ସାଲଟି ରଖୁଛି । ଘରର କାନ୍ଥରେ ଝୋଟି ଚିତା କେତେ ପଡ଼ିଛି ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ମାଣବସା ପୂଜା ହୋଇଛି । ପାଣି ନିଆଁ ପରି ନିଆଁ ପାଣି ପରି ଲାଗୁଛି ଧରାଧାମେ ଏବେ ଶୀତ ତା’ ପସରା ମେଲିଛି ।

+ପଲ୍ଲୀସାହି, କମଳପୁର, ଅହିୟାସ, ଯାଜପୁର-୭୫୫୦୩୭ ମୋ-୮୯୧୭୨୭୩୫୪୫

ଯା’ରେ ବୋଇତ ଭାସି ଯା.... ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଣିଗ୍ରାହି

ନୀଳ ଦରିଆର ବୁକୁ ଚିରି ଯାଉଥିଲା ଦିନେ ଆମ ତରୀ ଦେଶ ବିଦେଶରେ କାରବାର କରି ଆସୁଥିଲା ଦେଶେ ପୁଣି ଫେରି । ଆଜି ଆଉ ନାହିଁ ସେଇ କଥା ମନେ ଭରିଅଛି ବଡ଼ ବ୍ୟଥା ମାଆ ମାଟି ପାଣି ପବନେ ବଢ଼ି ବି ଗାଏ ପୁଅ ବିଦେଶର ଗାଥା । ବିଦେଶୀ ଶାସନ ହଟିଗଲା ମୋହ କିନ୍ତୁ ମନୁ ନ ଛାଡିଲା ମାଆକୁ ଭୁଲିଲୁ ମାଉସୀ ସେବାରେ ବିଦେଶ କରମ ସ୍ଥାନ ହେଲା । କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଆସିଲାଣି ବୋଇତ ସଜାଏ ସାଧବାଣୀ ଫେରିଆ ଧନ ଦୂର ବିଦେଶକୁ ମାଆ ବୋର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଲାଣି । ଯାଆରେ ବୋଇତ ଭାସି ଯାଆ ମୋ ଧନକୁ ସାଥେ ନେଇ ଆ ଜନମ ମାଟିର ସୁଖିବାକୁ ରଖି ଅଷ୍ଟା ଭିତି ଏବେ ହୁଅ ଠିଆ ।

+ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଜୟପୁର, କୋରାପୁଟ ମୋ-୮୨୪୯୫୫୦୦୫୦

ଯିବା ଚାଲ ଆମେ ଖରାକୁ ଶରତ କୁମାର ଦାସ

ଶୀତ ଆସିଲାଣି ଧରାକୁ ପିଲାଏ ଶୀତ ଆସିଲାଣି ଧରାକୁ, କାଲୁଆ ପବନ ବହିଲାଣି ଧାରେ ଯିବା ଚାଲ ଆମେ ଖରାକୁ । ସକାଳ ସୂରୁୟ ସୂରୁବ ଆକାଶେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଲେଖି ହସି ହସିକି, କଞ୍ଚଳ କିରଣ ମଧୁର ପରଶେ କିଶିଲାଣି ମନ ରସିକି । ଶିରି ଶିରି ଲାଗିଲାଣି କାନ ମୁଣ୍ଡ ଦେହ ହାତ ଧରିଯାଉଛି, ଶୀତ ଲୁଗାପଟା କମ୍ପକ ବାଦର ସରିକି ପରାଶ ମୋହୁଛି । ସୋରିଷ କ୍ଷେତରେ ଶୋଭାର ପଶରା ହୃଦୟକୁ ଆମ ଛୁଇଁଛି, ଫୁଲ ବରିଚାରେ ସୁଶ୍ରୁଣୁ ସୁରେ ଭର୍ତ୍ତିର ତ ଗୀତ ଗାଉଛି । ଆକାଶ ଝରୁଛି କାକରର ଗୋପା ଦୁବ ପତର ତ ମିଶୁଛି, ଜଳ ଜଳ ରୂପ ନହୁ ଆଲୁଅରେ କି ସୁନ୍ଦର ସତେ ଦିଶୁଛି । ବଣ, ବିଳ, ନଈ, ପାହାଡ଼, ଝରଣା ଗାଉଛନ୍ତି ଗୀତ ସରବେ, ଦୂର ରାଜକରୁ ଉଡିଆସିଲେଣି ନାନା କାଚି ପକ୍ଷୀ ଗରବେ । ଶୀତ ରତ୍ନ ପରା ଦେହ ପାଇଁ ହିତ ତା’ ସହିତ ମିତ ବସିବା, ସାବଧାନ ହୋଇ ଚଳିଲେ ସରବେ ସରିବିଏ ତ ଆମେ ହସିବା ।

+ଅଧ୍ୟାପକ, ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ବଡ଼ବିଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବଡ଼ବିଳ ଜିଲ୍ଲା-କେନ୍ଦୁଝର ମୋ-୮୨୪୯୫୫୦୦୫୧

ଏ ଶୀତରେ ଭଲଲାଗେ ନାଳମଣି ଚାନ୍ଦ

ଏ ଶୀତରେ ଭଲଲାଗେ ଦାରିବାଡ଼ି ରୁଲିଲେ କାକର-ମୁକ୍ତା ଦେଖୁ ଦୁଃଖ ସବୁ ଭୁଲିଲେ । କୁଟ୍ ମୁଟ୍ ବୋବେଇଲେ ଚଣା, ବୁଟ୍, ମଟର କମ୍ପକ ରେଜେଇ ଘୋଡ଼ି ଖୋଇଥିଲେ ଖଟର ଧୁସନ୍ତର କିଣୁଥିଲେ ବୁଲି ଭଲ ବଜାର ନିଆଁ ପୁଆଁ ବେଳେ ଗପ ଶୁଣୁଥିଲେ ଅକାର । କୁଟ୍ କୁଟ୍ ବସିଥିଲେ ପରିବାର ହାତେ ଲୁହୁଡ଼ିଥିଲେ ବାଟେ ଧରି ଧଳା ଛାତଟି । ଗେଣ୍ଡୁ, ରଜଶି ଫୁଲଟି ଦରିଚାରେ ଫୁଟିଲେ କାଢି ପିଇବାକୁ ପିଲେ ଆଜ ପାଶେ ଛୁଟିଲେ । ଏ ଶୀତରେ ଭଲ ଲାଗେ ଶୁଣିରାତି ବଡ଼ଟି ସେ ଶିଖାଏ କଷ୍ଟ ସହି ମୋ ପରିକା ଲଜଟି ।

+ ୨୭, ମନ୍ତ୍ର ମାନୋର, ଗୋଠପାଟଣା ଭୁବନେଶ୍ଵର-୭୯, ମୋ: ୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭/୮୨୪୯୫୫୦୦୫୧

ଯାତରା ଆସୁଛି ବାଲିଯାତରା ଦାନବନ୍ଧୁ ପୋଲ

ଯାତରା ଆସୁଛି ବାଲିଯାତରା ବଣିକ ଖୋଲିବେ ତାଙ୍କ ପସରା । ତାଙ୍କ ବିଲୁ ବିଶା ବୁଲି ଆସିବା ବୁଲି ଭଲ ଭଲ ଚିକ ଦେଖୁବା ଗୁପ୍ତପୁ ଠୁକାପୁରୀ ଖାଇବା ଅତୀତର ଇତିହାସ ଜାଣିବା । ଯାହା ତ ଖୋଜିବ ତାହା ପାଇବ ପରସା ଦେଇ କି କିଣି ଆଣିବ । ପିଲା ପାଇଁ ଥାଏ ନାନା ଖେଳଣା ଆଉ ପାଇଁ କିଣି ନେବା ବେଳଣା । ନୌବାଣିଜ୍ୟର ଅତିତ କଥା ପଢ଼ିଲେ ମନରେ ଆସଇ ବ୍ୟଥା ଆମ ସଂସ୍କୃତିର ଏ ପ୍ରଥା ଥିଲା ସାଧବେ ଯାଆନ୍ତି ବିଦେଶ ଭଳା । ଧନ୍ୟ ଥିଲେ ସେଇ ସାଧବପୁଅ ପ୍ରମୁଖୀର ଛୁଟୁଥିଲା ଯେ ସୁଆ ଯାଉଥିଲେ ଜାଭା ସୁମିତ୍ରା ବେଶ ସେ ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଭାରି ସାହାସ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ କଟକ ବାଲି ଯାତରା ସାରା ଭାରତ ରେ ଉପ ନିଆରା । ଭାରତରା ଅଟେ ଆମ ସଂସ୍କୃତି ମାନିବୁ ମାନିବୁ ତାହାର ନାତି ।

+ଗୋରଡ଼ା ପାକ କରମୁଳ, ତେଜାନାକ (ମୋ) ୯୯୩୮୮୦୨୪୧୨

ଅଧିକ ଅର୍ଥ ହିଁ ଅନର୍ଥ ବିନୟ କୁମାର ଦାସ

ଲୋକମାନଙ୍କ ବାକ ଗଣାଧର ତିଳକ ପୁନାରେ ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଦ୍ୟାୟ ଯୁ ଧନ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ସେ ନିଜେ ଥିଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଓ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ । ବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ସାରଦିନ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ଏତେ କାମ କରୁଥିଲେ ସିନା ହେଲେ ମାସକୁ ଦରମା ନେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ତିରିଶ ଟଙ୍କା । ଅଧିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଦରମା ହାର ସ୍ଥିର କରିବାର ଦାୟିତ୍ଵ ତାଙ୍କ ନିଜ ପାଖରେ ହିଁ ରହିଥିଲା । ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଯେଉଁ ବେତନ ଆପଣ ନେଉଛନ୍ତି ସେତକ ଆପଣଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ତୁଳନାରେ ବହୁତ କମ୍ । ଆପଣ ଏବେ ସିନା କେଷ୍ଟ ମକ୍ଷେ ଚଳି ଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ତ କିଛି ସଂଚୟ କରି ରଖିବା କଥା । ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ବେତନ ବହୁତ ଦେଉ ନାହିଁ କାହିଁକି ?” ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଓ ଅନୁରୋଧ ଶୁଣି ତିଳକ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ଭାରତୀୟ । ଭାରତୀୟମାନେ ଯେମିତି ଚଳୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ସେମିତି ଚଳିପାରୁଛି । ଅଧିକ ଅର୍ଥ ମୋର କ’ଣ ହେବ ? ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତ କଥା କହୁଛନ୍ତି ? ସେ ତ ଆମ ହାତ କଥା ନୁହେଁ । ତା’ପରେ ଜନସେବାରେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରତୀ, ସେମାନେ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଛାଣିବେ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ । ମୁଁ ବି ସେଇଆ କରିଚି । ତେଣୁ ମୋ ବେତନ ବଦଳାଇବା ପ୍ରଶ୍ନ ରୁଦୁନାହିଁ ।”

+ଅନାମିକା ନାଡ, ଅଂଗାରଗଡିଆ, ବାଲେଶ୍ଵର-୧

